

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ
ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

Κ. Γ. Ξένος

Έρως εξ αντιζηλίας

Ημερολόγιον Οικογενειακόν (Περρή – Βαμπά), Αθήνα (1874), σ. 44-49.

ΕΡΩΣ ΕΞ ΑΝΤΙΖΗΛΙΑΣ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ.

ΠΡΟΣΩΠΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ. ΘΕΟΝΟΗ.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεονόης, ἣτις κἀθόηται παρὰ τὸ κλειδο-
κύμβαλον ἀτημέλητος.

ΘΕΟΝΟΗ (ἐγειρομένη)

Καὶ ἐπὶ τέλους . . . μοὶ ὀμιλεῖτε ἐπὶ τοσαύτην ὥραν καὶ ἀκόμη δὲν ἐννόησα τὸ θέμα τῆς ὀμιλίας σας. Ἐσπουδάσατε τὰ μυστήρια τῆς Αἰγύπτου;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἀληθῶς ὁ ἔρωσ εἶναι μυστήριον, τοῦ ὁποίου οἱ μῦσται ἐν μόνον διδάσκονται, τὴν ὁδύνην καὶ τὴν ἀγωνίαν. Πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἠννόησες τὸ πάθος μου, Θεονόη, διατί κατεδικάσθην νὰ ἀκούω εἰρωνείας; Ποῖος δὲν κλίνει τὸ γόνυ ἐνώπιον μιᾶς εἰκόνας τοῦ Ῥαφαήλ; Ὁ Πυγμαλίων ἐλάτρευσε τὴν ἐκ μαρμάρου Γαλάτειαν, τὴν ὁποίαν ἔπλασεν αὐτός. Καὶ ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ ζῶντος κάλλους δύναμαι νὰ μένω ἀναίσθητος; Ἐπταισα λοιπὸν διότι ἠγάπησα, διότι ἐβαυκαλίσθην μὲ τερπνὰ ὄνειρα, διότι ἀφιέρωσα εἰς τὴν λατρείαν σου καὶ μέλλον καὶ παρὸν; Εὐτυχῆς ἐκεῖνος ὅστις οὐδέποτε ἠράσθη, ἐὰν αὕτη εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ τοῦ ἔρωτος!

(Ἡ Θεονόη σημαίνει τὸν κώδωνα καὶ εἰσέρχεται μία παιδίσκη)

ΘΕΟΝΟΗ (πρὸς τὸν Ἀντώνιον)

Πίνετε καφέ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Εὐχαριστῶ, Κυρία· (ἡ παιδίσκη ἐξέρχεται) ἀλλ' ἡ φιλοφρόνησις αὕτη δὲν ἦτο πολὺ κολακευτικὴ.

ΘΕΟΝΟΗ

Ἐπιθυμεῖτε νὰ συμπληρώσητε τὴν Ἱερεμιάδα σας; Ὅμιλεῖτε ὡς ἀπὸ βιβλίου· ἀνεγνώσατε πολλὰ μυθιστορήματα;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἐν μόνον τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι — Ὁ ἀπηλπισμένος ἐραστὴς καὶ ἡ ἄκαμptos καλλονή.—

ΘΕΟΝΟΗ

Δυνατὸν νὰ γίνητε ἤρως μυθιστορήματος, Κύριε Ἀντώνιε, καμμῖν φοράν. Μὲ ἀγαπᾶτε πρὸ πολλοῦ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἄφες τὰς εἰρωνεῖας ταύτας, Θεονόη, ἀρκετὰ μὲ εἰρωνεύθη ἡ τύχη.

ΘΕΟΝΟΗ

Πολὺ ὀλίγον πιστεύω εἰς τὸν ἔρωτα, διότι εἶναι συνάλλαγμα ἄνευ ὑπογραφῆς. Διότι ἡ πρὸς τὴν γυναῖκα λατρεία περιορίζεται εἰς ὀλίγα μόνον δευτερόλεπτα, ἕως ὅτου δηλαδὴ εὐρεθῆ ἡ ὠραιότερα. Δὲν συμφωνεῖς, Ἀντώνιε, ὅτι ὁμοιάζετε τὸ ἡλιοτρόπιον;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

...Καὶ ὁ ὄρκος;

ΘΕΟΝΟΗ

Ὁ ὄρκος εἶναι τὸ ψιμμῦθιον τῶν ἀνδρῶν. Ἐκθειάζετε μέχρις ἀποθεώσεως τὴν καλλονὴν καὶ ἐκείνης ἀκόμη τῆς γυναικὸς, ἡ ὁποία ἂν ἐπὶ ἓν λεπτὸν τῆς ὥρας μόνον κοιμηθῆ ἢ

φιλαυτία της, καὶ συμβουλευθῆ τὸν καθρέπτην, θὰ ἐρυθριάσῃ, ὡς οἱ μήκωνες, δι' ὅσα ἤκουσε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Δὲν μὲ πιστεύετε λοιπόν ;

ΘΕΟΝΟΗ

Ὅχι· διότι ἴσως πρὸ μιᾶς ὥρας ἐπαναλαμβάνετε τὰ αὐτὰ ἐνώπιον νωδοῦ γραΐας, τῆς ὁποίας ὁ χρόνος μετέβαλε τὸ πρόσωπον εἰς ῥάκος καὶ τῆς ὁποίας ὁ τελευταῖος ὁδὸς ἵσταται ὡς μεμονωμένος ἀνδριάς ἐν τῷ μέσῳ ἐρήμου πλατείας. Πλέκετε εὐκόλως τοὺς ἔρωτάς σας καὶ σιδηροδρομικῶς ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐρωμένης εὐρίσκεσθε εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἄλλης, ὥστε ὁμοιάζετε τὸν στρεφόμενον δίσκον τοῦ Νεύτωνος, ὅπου δὲν διακρίνει τις ἄλλο χρῶμα παρὰ τὸ λευκόν. Δικαιοῦμαι νὰ πιστεύσω ὅτι δὲν ἠράσθητε ποτέ. Ὅπωςδὴποτε ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἡ ἐνάτη ἢ καὶ δεκάτη ἐρωμένη σας ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἡ πρώτη καὶ τελευταία !

ΘΕΟΝΟΗ

Καὶ ἂν σᾶς ἀρνηθῶ τὴν χεῖρά μου, τότε . . . ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Θεονόη, εἶσαι σκληρά !

ΘΕΟΝΟΗ

Ὁ ἔρωσ τότε παρ' ὑμῖν ταυτίζεται μὲ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποῖαν ἀποσέλλετε ταχυδρομικῶς ὅπου θέλετε. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὸν ἔρωτα θεόν, ὑμεῖς τὸν ἔχετε θαλαμηπόλον. Τότε εἶχε ναὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τώρα ἐσωκλείεται ἐντὸς μιᾶς ἐπιστολῆς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἄ ! τότε δὲν ἠράσθης λοιπόν ποτέ ; Δὲν ἔπαλε τὸ στῆ-

θός σου; 'Οχι' ὑποκρίνεσαι. Γυνή καὶ ὑποκρισία ταυτίζονται, διὰ τοῦτο καὶ τὰ δύο εἶναι γένους θηλυκοῦ. Κάλλιον θὰ ἦτο εἰάν ἔλεγες ὅτι τότε εἶχε νάδῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ τώρα εἰς τὴν καρδίαν. Τότε ἦτο υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τώρα . . . . πατήρ τῆς ὀδύνης. Διατί θέλετε νὰ ἦμαι δυστυχής;

ΘΕΟΝΟΗ

'Ο Ἔρωσ ἐφόρσε τραγικὸν κόθορνον. Ἄλλὰ ἡ λύσις τῆς τραγωδίας πολὺ φοβοῦμαι μήπως γίνῃ κωμική. Παίζετε ὡραία τὸ μέρος σας. Χειροκροτῶ ἀπὸ τοῦδε τὸν ὑποκριτὴν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

'Ἄλλ' αἱ γυναῖκες . . . αἱ γυναῖκες . . . ὑποκρίνονται ὡραιότερα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτυχάνουσιν. Ἴσως ὁ διαβόητος λαὸς τῶν Φαρισαίων συνέκειτο κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐκ γυναικῶν.

ΘΕΟΝΟΗ

Ἵπόκρισις! Αἰωνίως ἡ συκοφαντία αὐτὴ εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ἀνδρός, ἢ προχειρότερα ὕβρις. Διότι ἂν τυχὸν σὰς ἐμειδιάσεν ἐξ ἀβροφροσύνης νεαρὰ παρθένος, ἐκλαμβάνετε τοῦτο ὡς προανάκρουσμα φλογεροῦ ἔρωτος· εἰάν ἐξ ἀμελείας ἄφησε νὰ πέσῃ ἐκ τῆς χειρός της ἐν ἄνθος, ἐκλαμβάνετε τοῦτο ἀντὶ ἐρωτικῆς ἐπιστολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ζητεῖτε νὰ διακρίνητε τα ἴχνη τῶν ἀσπασμῶν της, καὶ διότι ἐπὶ ἐνὸς μόνου ἀθῶου βλέμματος οἰκοδομεῖτε ὀλόκληρον ἱστορίαν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἵπερηφάνεια! Εἶναι ἡ ἄλλη χεὶρ τῆς γυναικός. Κατηραμένος ἔστω ὁ καθρέπτης, ὅστις κολακεύει τὴν ἀλαζονείαν σας, ὅστις ἀναβιβάζει τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὴν φιλαυτίαν.

ΘΕΟΝΟΗ

Διότι μᾶς λέγει τὴν ἀλήθειαν!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Διότι εἶναι ἀναιδέστερος ἀδελικοῦ κόλακος ! Αἰωνίως λοιπὸν θὰ καταφρονῶμαι ὑπὸ σοῦ Θεονόη ;

ΘΕΟΝΟΗ

Εἴσθε τῷ ὄντι ἐρωτευμένος ; Σπουδαιολογεῖτε ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ (ὑπερηφάνως)

Ἄλλ' ἐὰν καταφρονῶμαι ὑπὸ σοῦ, ὑπάρχει καρδία εὐγενῆς, φλογερά ὡς ὁ ἥλιος, ἥτις πάλλει διὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον. (Ἐξάγων ἐκ τοῦ κόλπου του εἰκόνα τινὰ καὶ παρατηρῶν αὐτήν.) Ἄγγελος ! Καλλονή !

ΘΕΟΝΟΗ (τεθορυβημένη)

Ἄγγελος . . . Καλλονή . . .

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Πρὸ τῆς ὁποίας καὶ αὐτὴ ἡ φύσις κλίνει γόνυ, καὶ τὴν ὁποίαν ἤθελον φθονήσει καὶ αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι.

ΘΕΟΝΟΗ

Εἶσαι λοιπὸν εὐτυχῆς, Ἀντώνιε . . .

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ὅσον οὐδεὶς !

ΘΕΟΝΟΗ

Καὶ εἶναι ἄγγελος . . . Εἶναι καλλονή . . . (Πλησιάζουσα εἰς τὸν καθρέπτην καὶ ρίπτουσα λαθραίως λοξὰ βλέμματα ἐπ' αὐτοῦ.) Ἐχει ὠραίους ὀφθαλμούς ; Ἐχει χρυσοῦς πλοκάμους ; Κοράλλινα χεῖλη ; Τὴν ἀγαπᾷς ; Τὴν λατρεύεις ;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Μωρὸς ἐκεῖνος ὅστις δὲν λατρεύει τὴν καλλονήν ! Μωρὸς

ἐκεῖνος, ὅστις βλέπων τὴν ἀναδυομένην Ἀφροδίτην δὲν θαυμάζει τὸν Πραξιτέλην. Μωρὸς καὶ ἐκεῖνος, ὅστις δὲν θέλει θαυμάσει τὸν δημιουργὸν τοιαύτης ἐξαισίου καλλονῆς. Ἴσως καὶ αὐτὸς ὁ ἄθεος πρὸ τοιαύτης εἰκόνας ἤθελε πιστεύει εἰς τὸν Θεόν.

ΘΕΟΝΟΗ

Ἄλλὰ δεῖξόν μοι τὴν εἰκόνα της.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ἄδύνατον· τὸ ὠρκίσθην! Ὁ ἀληθὴς ἔρωσ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐπιδείξεων, καὶ ἡ καλλονὴ δὲν ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμόν.

ΘΕΟΝΟΗ

Ἄ λοιπὸν ἐζήτεις νὰ μὲ εἰρωνευθῆς; Οἱ ὄρκοι σου ἦσαν παγίς. Ἄλλὰ δὲν συνελήφθην διότι ἠδυνήθην νὰ κρύψω. . . .
— Λοιπὸν σὲ ἀγαπᾷ τὴν ἀγαπᾶς; τὴν λατρεύεις;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ναί· ἀλλὰ διατί ἡ ἐρώτησις αὐτή;

ΘΕΟΝΟΗ (πίπτουσα γονυκλινῆς πρὸ τῶν ποδῶν του)

Εἶμαι δυστυχής!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Πῶς; Λοιπὸν μὲ ἠγάπας;

ΘΕΟΝΟΗ

Ναί· διατί νὰ τὸ κρύψω; διατί νὰ μὴ ὁμολογήσω τὸ ἔγκλημά μου; Ἀποφάσισον σὺ περὶ τῆς τύχης μου καὶ κατὰστησόν με εὐτυχῆ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Τὸ πείραμα ἐπέτυχε καὶ ἀποδίδω τὸ δάνειον!

(Δεικνύων ὑπερηφάνως τὴν εἰκόνα.)

Εἶναι ἡ φωτογραφία σου αὐτὴ Θεονόη!

Κ. Γ. ΞΕΝΟΣ.